

משקיעים הון למיחוח הארץ. יש אופוזיציה להופוא בואני. מי שהיה שגרירם

בישראל, אוקא היה באופוזיציה ונידון למות יחד עם שר הבטחון - שהחנקשו

במשטר הקיים. פסק הדין לא הוצא לפועל. ה-ב. שאינו רוצה בגילו לשפוך דם. -

מטרת הצוות שלנו הייתה לגייס עד 500 בנות ללמד אותן טיפול במשפחה, בילדים,

בחקלאות, בהדרכה של בנות. כבר גייסו 300 וטפלו בהן 5 חדשים. זה מין נחל.

קוראות צרפחית. יש גם 9 בחורים מישראל שמדריכים בחקלאות. לבנות יש טיפוק

עמוק מפעולת הצוות והן מלאות הערצה לישראל.

- בערב באו אצלי חיים ויצחק. לדעתם מכחבי לקבוצים ולמושבים רק ירגיזו

החברים כי אינם רואים שוב ממשלה אם לא זו של אשכול. הם מבינים צורך ועדת

חקירה, מקבלים צדקת הדרישה, אבל אינם רוצים בהתפוררות הממשלה, רואים בכך

התפוררות המדינה והמפלגה.

18.1.65, יום ב' טו' בשבט

בא הבוקר יצחק. אמרתי לו שלא אשלח המכתב, כי אני משער שהנחתם נכונה,

ואין כנראה תיקון למפלגה, והיות שברור כי בועידה לא ישחנה כלל - לא אוכל

להמשיך בפעילותי במפלגה, כי אין זו המפלגה שהייתה כל השנים. תוך כדי השיחה

בא ברקת. הוא חזר מפגישת האינטרנציונל באוסטריה. הביא דרישת שלום מגי מולה

ויילי ברנט, היתה פגישה מועילה לדבריו, הס.ד. הגרמנים מקווים להיות המפלגה
הגדולה ביותר אחרי הבחירות (בסתיו הבא), אם כי לא יהיה להם רוב. הם מתנגדים
לדרכו של דיגול, גם בי מולה נגד די-גול. מוכנים ללכת לבחירות יחד עם
הקומוניסטים. מאנגליה היה גורג' בראון (שאינו מידרינו).

כשיצחק הלך שאל ברקת מה יהיה? אמרתי שישאר הסטטוס קוו ולא ישחנה כל
דבר לטובה, המדרון יימשך. - האין להידבר? - לדעתי לו. אשכול לא יתן להקים
ועדת חקירה וילחם נגד חיקון המעוות, הזלזול באמת ובצדק יגדל - ולא אוכל
להיות פעיל עוד במפלגה כזו. הוא כנראה עוד מקווה לסדר משהו - אין לי זיק
של חקווה באפשרות זו.

שמעתי בצער בי גולדה חולה. החקפת לב. מצבו של משה קשה. הוא יודע כבר
מה יש לו. חזר אמנם לביחיו מביח החולים - אבל מצבו לא הוטב.

באחת עשרה באה אצלי דר. שפירא - האם השכולה שאיבדה בנה היחיד בגינוסר
כשניסה לפנות מוקשים ונהרג. שמחתי לשמוע מפיה שיש לה מכון זה שני נכדים, אחד
הוא קצין בצבא, השני עוד צעיר. היא מרת נפש על המצב בארץ. ירידה מוסרית.
היא מגזימה קצת בראיית השחור. שוחחנו שעה ארוכה. היא עכשיו בפנסיה. בעלה מת.
רבקה וינשטיין מחל יוסף היא גיסתה. אישה היא אחיה.

- לפנות ערב הביאה לי גאולה שלשה סטודנטים אמריקנים שבאו הנה ללמוד, והם
לומדים אצלה עברית. הם מבקרים קשה הנוער בארץ המתרחק מהיהדות. הם בארץ כבר

שני חדשים וחצי. אברהם ספיקווק, בנימין גלסמן, ראלף קוק. הסברה להם ההבדל היסודי בין יהודי יבשראל ובין יהודי בחפוצות. כל יהודי בחפוצות הוא אישיות מפוצלת האדם (האמריקני) לחוד והיהודי לחוד. באמת רוב רובו של זמנו הוא אמריקני, רק פעמים אחדות בשנה, או מכסימום פעם בשבוע כשהוא הולך לכנסת או למרכז יהודי - הוא יהודי. פה אין מחיצה בין האדם שבו ובין היהדות, תמיד אדם ותמיד יהודי. היהדות אינה רק תפילה - אם הוא מתפלל - אלא כל החיים הם היהודים והרוחניים - הם יהודים, מעשי ידיו או רוחו. באמריקה הכל מעשי ידי אחרים. גם האדוקים סוף בניהם להתפזר ולתחבולל - בלי אידיאולוגיה להתבוללות כזו שהיתה בגרמניה במאה התשע עשרה. מסופקני אם בעוד חמשים שנה יהיו יהודים באמריקה, כי ההתבוללות - שלא מדעת - הולכת וגדלה. לפני המדינה היו גורמי העליה שנים² מצוקה וחזון משיחי או חזון גאולה. ברוב הארצות שבהם יושבים יהודים (מחוץ לבלוק הקומוניסטי) אין מצוקה,, ורק הכוח המושך של ישראל יהווה גורם לעליה. תבוא רק העידית של היהדות הצעירה בעלה צרכים רוחניים. ויש חשש מיוסד כי רק בישראל ישארו יהודים - בין שיהיו אדוקים מסרתיים או חפשים בדעת.

19.1.65, יום ג' טז' שבט

בבוקר באו אצלי דר. הלל ברזל, פנינה רפופורס, אוהב קריב, משה סיבר,

מאוהדי תנועת הצופים עורכים כנס שנהי ביום 21 בפברואר בערב במלון דן בת"א

של אוהדי הצופים ומזמינים אותי ואת פוליה לארוחה, ומבקשים שאדבר על הצורך